

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Kossuth Lajos-
uteza 37. szám Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HÉTENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKON.

Felelős szerkesztő: Dr. TERHES SAMUEL.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Deák Ferencz-u.
8 sz. a. a könyvkereskedésben
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petisor tér-
fogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete folyó hó 2-án Dr. Kovács László elnöke alatt megtartotta közgyűlését, melyre jó előre felhívtuk a város atyáinak érdeklődését és figyelmét. Sajnos, szavunk elhangzott a pusztaban és a közgyűlésen láthattuk, hogy — senki sem ért rá, vagy senki sem akart vagy senki sem tudott ki-gondolni valami okosat. Így történt, hogy egy óra hosszat nem tartott a költségvetés letárgyalása és a javaslat en bloc elfogadhatott, részletei is érvényre emeltettek, s a pótdadó 43%-ban nyakunkban szakadt. A történelmi hűség kedvéért tartozunk megemlíteni, hogy aggályok merültek fel a városi fogatok fényes (!) kiállítására ellen s egy felszólaló fölöslegesnek is tartotta a fogatokat, meg aztán kifogásolt, hogy a városi gazda civilizált jár és nem veszi fel a városi személyzet hivatalos gúnyját.

A miket mi felsoroltunk lapunk két vezércikkében, azok elsüllyedtek a csethal gyomrában, az a derék városatyja pedig, aki erélyesen fel akart szólalni a járdáknak havazás alkalmával a rendőrség által való szigorubb ellenőrzése ügyében, nem jelenhetett meg a gyűlésen. Pedig csak arra lett volna kíváncsi — mint utólag megtudtuk — hogy mutassanak neki egy eleven házúrát, akit már megbüntettek a járda letisztításának elmulasztása miatt.

A jövő évi költségeloirányzat miatt tehát nyugton alhatunk immár. Kevesebb az már nem lesz, de a mi fejünk azért tovább forr a közérdekében és kérjük a város előljáróságát és intézőségét, hogy a legutóbbi és évenként kétszer-háromszor megújuló árvízveszedelem, csatornázás, vízvezeték, vásártér rendezés, rendőrség és tűzoltóság helyesebb alapokon való szervezése és rendszeres oktatása stb. stb. ügyében ne sajnálják a fáradságot és tegyenek valamit! Mi leszünk az elsők a kik kalapot emelve legnagyobb elismerésünk mellett hajtjuk meg lobogónkat.

TÁRCZA.

Rorátéra . . .

Rorátéra hí a harangzó
Borongós őszi hajnalon.
Oh, vedd imakönyved kezembe
Fanchon! én édes angyalom!

Menjünk templomba, hol az oltárt
Körül ragyogja gyertyaláng;
Az áhitat megnyitja ajkunk,
S felszáll a mennybe hő imánk!

Mig kis kezéd egymásba téve
Térdelsz a lurdi szűz előtt,
Reményt nyersz majd ifjú szivedbe,
S én küzdelemre új erőt!

Mert lásd, Fanchon, a sors gyakorta
Örvénybe hajtja csónakunk' . . .
Milyen szerencse, ha ilyenkor
Magunkra hagyva nem vagyunk!

Imánk megtart a vész, vihar közt,
Mert abba Isten van jelen!
Ki áldva néz, ha szép fejed' majd
Ott nyugtatod a keblemen.

Igy, így fogunk mi élni mindig,
Ha enyém leszel egykoron . . .
Oh, vedd imakönyved' kezembe,
Fanchon! én édes angyalom!

A szép molnárné:*)

Irta: TERHES SAMUEL.

Nincs annál nagyobb fájdalom, mint egy özvegy asszony fájdalma. Hát ha még valakinek olyan fájdalma van, mint a dombháti szép molnárnénak!

*) Mutatvány szerzőnek legközelebb megjelenő kötetéből.

A közgyűlésről következő tudósítást adjuk:

A város jövő évi háztartásával foglalkozó közgyűlést, amely iránt nem mutatkozott a várt érdeklődés — dr. Kovács László polgármester üdvözlő szavakkal nyitotta meg s kérte a közgyűlésen megjelenteket, hogy a költségvetést tárgyilagosan és alaposan bírálják meg, s a többi tárggyal is bőles belátásuk szerint foglalkozzanak.

A tisztviselőknél kívül jelen voltak: *Abonyi Pál, Baksay István, Bodor István, dr. Baksay Dezső, Csapó János, Dapsy József, Barányi Gusztáv, Dr. Kármán Aladár, Lengyel Pál, Molnár József, Soós Ferencz és, Szabó József* banki ny. pénztárnok, *Soós Ferencz* birtokos, *Szabó József* mészáros, *Tóth Béla, Tomay Alajos, Samarjay János, Rónay Gyula, Varga István, dr. Veress Samu* és *Zachar Gusztáv*.

Az első tárgy volt a vármegye monografiája című munkának a szubventionálása. A tanács azt javasolta, hogy évi 100—100 koronát 5 évig, tehát összesen 500 koronát adjanak a vállalatnak, mely 5 példányt díjtalanul átenged a városnak — A tanács tulságosan gaval-léros javaslata ellen *Baksay István* szólalt fel, igen okosan, s azt ajánlotta, hogy vegyen a város 25 példányt 10 koronájával, s ebből 10—15 öt jutányos áron adjon át az érdeklődő polgároknak, hogy ők is olvashassák, néhány példányt pedig kapjanak a kulturális intézmények. *Dr. Veres Samu* nem tartja ezt méltónak a városhoz, s a tanács javaslatát elfogadja, *dr. Baksay Dezső* és *Samarjay János* a pótdadora tekintettel vannak és ellenzik a szubvenziót, *Institorisz Endre* és *Molnár József* azonban megszavazzák. *Baksay István* visszavonta indítványát, s így a tanács javaslatát elfogadta a többség azzal, hogy nem 5 hanem 10 példány követeltessek a vállalatból.

Az árvapénzeknek pénztintézetekben való elhelyezéséhez a közgyűlés névszerinti szavazással hozzájárult akként, hogy a pénznek 75% a a takarékpénztárban, 25%-a pedig a gömörmegyei takarékpénztár és hitelbankban helyeztessék el.

Ezután következett az 1904. évi költségvetés tárgyalása, mely előtt *Samarjay János* szólalt fel, s rámutatva arra, hogy városunknak nagy vagyona van ugyan, de elég jövedelme nincs, s most és a jövőben a kiadások szaporodni fognak, ezélszerűnek tartaná, ha a jelenlegi kedvező pénzügyi helyzetet kihasználná a város s a nagyobb befektetések által igényelt tőkét olcsón megszerzné. Indítványozza, hogy e célból küldessék ki egy bizottság, mely tervezetet készítsen és terjessze elő. — *Dr. Kovács László* polgármester megnyugtatta a felszó-

A legszebb asszony volt a környéken, még a huszadik életévét sem töltötte be, mikor meghalt a férje.

Bizony a dombháti molnár uram gyatra ember lehetett, hogy ilyen szép asszony mellől olyan hamarosan el tudott költözni a másvilágba. De hát így történt. Hiába, — ezen senkisé sem segíthet. A szép asszony itt maradt nagy bánatával. Igaz ugyan, hogy a sirató asszonyoknak váltig mondogatta, hogy ő nem éli túl a férjét csak egy héttel is, de hát igaz keresztény lélek még sem vetemedik az öngyilkosságra, a nagy kaszáju halálban pedig sokkal több tisztesség van, hogysem ilyen szép virágszálat letörjön.

A bánaton kívül még a dombháti malmot hagyta a megboldogult molnár uram a feleségére. Jó malom volt ez, egy kis patak hajtotta, azaz hogy nem is a patak, hanem a forrás. Egy mohos szikla aljából bugyborékol ki és olyan bővizű volt, hogy a forrástól alig száz lépésnyire már szépen elhajtotta a malmot. Annyi volt a munka és annyi volt a víz mindig, hogy a malom sohasem pihent, — csak éppen télen, mert akkor a patak befagyott és a forrás vize csak nagynehezen bugyborékol a jég alatt.

Itt töltötte a szép molnárné bús özvegyiségének idejét. A malom zakatolása, a patak csobogása voltak egyedüli vigasztalói, — de sehogys tudták megvigasztalni. Oraszámra üldögélt azon a mohos sziklán, ott a forrás mellett. A szomorú emlékektől megharmatosodott a szeme. Lassan lassan az egyik könyesebb a másik után gördült le szép arczokáján, és a végén elkezdett zokogni. Pergett, pergett az egyik könyesebb a másik után a forrás vizébe.

Tavas volt, mikor a molnár urat örök nyugalomra helyezték. Azóta elmúlt a nyár, megsárgultak a falevelek, fecske, gólya elköltözött, beállított a maga zordon pompájával a tél is, és a szép molnárné csak mindig nem szűnt meg az urát siratni. Már rég hó borította a tájat és ő azért csak mindig kijárt a forrás mellé. Prémies bekecsben és jó meleg lábzsákban kiült a sziklára és ott siratta az urát.

És óh, csodák csodája, — forró könyeitől megoldadt a szikla körül a hó és felengedett a befagyott for-

ralát arra nézve, hogy a befektetésekre vonatkozó munkálatok (leányiskola és mentelepépítkezése, vásártér rendezése stb. stb.) most folynak, de mérnök nélkül nehezen megy a munka. Az indítványt helyesli és hozzájárul. A képviselőtestület a polgármester elnökelete alatt főjegyző és ügyész bevonásával *Samarjay János, Molnár József, Baksay István* és *Tóth Béla* tagokból álló bizottságot küldte ki.

A költségvetés tárgyalása közben *dr. Veres Samu* kérdést intézett a közs. iskolai alapvagyonra nézve hol és mihént kezeltek az? A világitás kérdésénél *dr. Baksay Dezső* kérte, hogy a haszon a 6%-ot meghaladjá-e, s van-e kilátás arra hogy a világitás olcsóbb lesz? A polgármester erre azzal válaszolt, hogy az üzletvének még nincs vége. Ifj. *Lengyel Pál* a városi kocsikát luxurizusnak mondja. *Samarjay* és általában a többség ellenkező véleményen van, mert a kocsikra szükség van s ő örül annak, hogy a gazdasági ügyvezetés jó kezében van. — Az utcai burkolás télelénél *Szabó József* mészáros szólalt fel s a buzavásártér tarthatatlan állapotára hívta fel a figyelmet. A burkolás hiányos, a sár nagy, a kocsik megakadnak a vásártér állandó trágyatelep. A felszólalást tudomásul vette a közgyűlés s a tanácsot utasította a bajok orvoslására. — *Baksay István* a régi főgymnasiummal szemben a járda rendbehozatalát kéri. *Samarjay János* azt kívánta, hogy a gazda uniformist hordjon, *Soós Ferencz* timár pedig legalább jelvény-nyel kívánja a gazdát ellátni.

A közgyűlés a lapunkban multkor részletezett költségvetést 193407 kor. 88 fillér szükséglettel, 154155 k. 80 fillér fedezettel és így 39252 korona 08 fillér fedezeti hiánnyal (mely a 43% községi pótdadó: 38453 k. 69 fillér és a 14%-os mezőőrber pótdadó: 861 k 68 fillér által elenyészettik) végül 63 kor. 39 fillér költségvetési többlettel elfogadta.

Végül a polgármesternek a városi pénztár III-ik negyedévi vizsgálatáról beterjesztett jelentését helyesléssel és elismeréssel vette tudomásul a közgyűlés. A polgármester a főkönyv helyesebb vezetésére utasította az illetékes közegeket: az alapítványok, alapok és értékek pontos külön feltüntetését jövőben elvárja.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

Rendes téli vármegyei közgyűlés *Bornemisza László* alispán december hó 1-éről kelteve a vármegyei „Hivatalos Lapban” a következő hirdetményt tette közzé. „A szabályrendeletileg megállapított rendes negyedévi téli közgyűlés határidejéül főispán ur ő méltóságával egyetértőleg folyó évi december hó 17. és

rás, úgy hogy még a legkegyetlenebb tél idején is tavasz virult azon a kis helyen és míg a csikorgó hideg jégpánczélt fagyasztott a Garam hátára, addig a forrás vígan bugyborékol és a meleg vízű patak habjai csobogva-csacsogva csufolták a zordon Tél apót.

Még a harmadik határból is csodájára jártak az esetnek, sőt akadt egy akadémikus, a ki hosszú értekezést irt „Némely könyesebbek savainak és sóinak különös hatásáról.” Csak a dombháti városi tanács nem csodálkozott a dolgon. A dombháti városi tanács prgrammjában a csodálkozás egyáltalában nem volt felvéve, igaz ugyan, hogy nem is alkottak soha olyan dolgot, a min csodálkozni lehetett volna.

Most végre elérkezett erre is az idő. A melegvízű patak nagyszerűen beleillett a városi tanács terveibe. Úgy történt tudniillik a dolog, hogy a mult választások alkalmával Dombhát szakított azzal a régi szokásával, hogy csak hetven évesnél öregebb embereket ültetett a városatyai székbe, és néhány fiatalabb embert is beválasztott szenátoroknak. Ezek azután erősen kikeltek az eddigi maradiság ellen, és sürgették, hogy Dombhát is haladjon a korrall.

Haladjunk, haladjunk, csak azután baj ne legyen belőle! — mondogatták a régi emberek, de azért el lehet mondani, hogy a fiatalabb generáció programja bizonyos népszerűségre tett szert. Sokak előtt bizonyára azért, mert nem értették egészen, hogy mi az a korrall való haladás.

De csakhamar ezek előtt is világossá lett az új program, mikor kiadták a jelszót, hogy a korrall való haladás azt jelenti, hogy csináljunk villamos világitást.

Az eszme tetszett és a kis város közvéleményét csakhamar a villamosvilágitás kezdte foglalkoztatni, a mely egyelőre még a cseléd-kérdést is háttérbe szorította. Lehívtak Budapestről egy mérnököt és megcsináltatták vele Dombhát villamos világitásának tervezetét. A mérnök előadta, hogy a villamos világitást kétféleképpen lehet megcsinálni, vagy vízerőre, vagy gőzerőre. A gőzerő majdnem háromszor olyan drága, mint a vízerő, csak hogy a vízerőnél meg az a baj, hogy télen a Garam befagy és így csak nyáron lehetne világitani.

— Baj, baj! — mondogatták a városi tanács tag-

következő 18-ik napjának délelőtti 10 órájára Rimaszombathán a vármegyei székház nagytermébe tüzetelt ki. Midőn erről a közönséget ezennel értesitem és a vármegyei bizottság tagjait — személyes megjelenésre hivatalból tisztelettel felekérem — egyidejűleg köztudomásra hozom, hogy ez alkalommal: a köztanácskozás és elintézés legkiválóbb tárgyait a vm. közigazgatási bizottságból a törvény értelmében az év végével kilépendő tagok helyeinek törvényszerű választás utján betöltése, az 1904-ik évre a vmegyei különböző bizottságoknak törvényszerű megalakítása és illette kiegészítése. A katonaszállásból eredő teher arányosabb megosztása céljából, az 1904-ik évre kivetendő 16000 korona vármegyei pótdadónak a múlt októberi közgyűlés 11882 sz. alatt kelt határozata értelmében, névszerinti szavazással leendő törvényszerű elhatározása. — valamint egyéb a tárgysorozatban szabályszerűen kihirdetendő közérdekű és fontos vármegyei ügyek fogják képezni."

Gömör-Kishont t. e. vármegye törvényhatósági bizottsága által Rimaszombathán, 1903. évi december hó 17—18-án tartandó rendes közgyűlés

tárgysorozata:

1. A vármegyei közigazgatási bizottságból törvény értelmében az év végével kilépendő tagok helyeinek törvényszerű választás utján való betöltése.

2. Az 1904-ik évre a vármegyei különböző bizottságoknak törvényszerű megalakítása és illette kiegészítése.

3. 13716. A katonaszállásból eredő teher arányosabb megosztása céljából az 1879-ik évi XXXVII. t.-cz. 4 §-a és e tárgyban alkotott vármegyei szabályrendelet alapján az 1904-ik évre kivetendő 16000 korona vármegyei pótdadónak, a múlt októberi rendes őszi közgyűlés 11882 sz. alatt kelt határozata értelmében névszerinti szavazással leendő törvényszerű elhatározása.

4. 13659. Gróf Tisza István miniszterelnök hivatalos leirata a miniszterium kinevezetéséről.

5. 13749, 13565, 13588. Dr. Wlassics Gyula, Darányi Ignác, Kolozsvári Dezső volt miniszterek búcsúzó leiratai.

6. 14439. Máriássy Andor megyebizottsági tagnak az igazoló-választmány elnökségéről való lemondása.

7. 14640. Főispán ő méltóságának átirata, heyyete Samarjay János bizottsági tag kinevezése tárgyában.

8. 13887. Vallás- és közoktatásügyi miniszteri rendelet a vármegyei milleniumi-alapból a vármegyei közművelődési egyesület javára tett alapítvány alapító oklevele tárgyában.

9. 13463. Borsodvármegye közönségének átirata, a gyógyszerterek adományozása körül jelenleg érvényben levő rendszer megváltoztatása tárgyában.

10. 14374. Abauj-Tornavármegye közönségének átirata az idegen birtokosok külön megadóztatása ügyében.

11. 13961. Szatmárvármegye közönsége a vármegyei tisztviselők fizetés-emelése és országos rendezése tárgyában a m. kir. belügyminiszteriumhoz intézett feliratát megküldi.

12. 13959. Zólyomvármegye közönsége a községi és körgyűzők fizetésének felemelése tárgyában az ország képviselőházához intézett feliratát megküldi.

13. 12520. Kassai községi közigazgatási tanfolyam igazgatójának kérvénye az ottan tanuló vármegyei ifjak segélyezése iránt.

14. 13680. Vármegyei központi árvaszék átirata az árvapénzeknek a rimaszombati takarékpénztár és gömörmegei nép- és iparbankba való elhelyezésére vonatkozólag.

15. ad. 13578. Bizottsági jelentés a marhahajtó utak kijelölése és megalapítása tárgyában.

16. 14438. Vármegyei tiszti főügyész véleményes jelentése Rimaszombathán város képviselőtestületének az állami elemi fiúiskolánál új árnyékszékhelyiség építése ügyében hozott határozata jóváhagyása tárgyában.

jai, vizsgálatták a számadásokat, végre Bárdi uram, a ki a város pénzügyi kapacitásának hírében állott, kimondta a maga véleményét:

— Már pedig a gőzerő költségeit a mi városunk nem bírja meg.

Helyeslőleg bölintgattak és még az új irány hívei sem mertek ellenetést tenni.

Ezzel a villamos világítás kérdése egyelőre lekerült a napirendről és ad akta tételtt.

Képzeltetni tehát, hogy milyen örömet okozott a városi tanácsnak a meleg vizű patak. Itt van a víz, a mely soha sem fagy be, a mely télen át is szépen fogja hajtani a villamos világítás masináját!

Nosza lehozta megint a mérnököt. A mérnök megvizsgálta a patakat, megmérte a víz hajtóerejét és kijelentette, hogy a patak alkalmas a gépek elhajtására. Lett nagy öröm Dombháton. A szép molnárnét mindjárt megválasztották a négyelet tiszteletbeli tagjának, a pótdadót szépen, esendesen felemelték és mire kitévaszodott, már harmincz szerelő dolgozott a mérnök vezetése alatt a villamos vezeték elkészítésén.

A szép özvegyet mindez nem tudta felvidítani, még a négyeleti tiszteletbeli tagnak való megválasztását is egykedvűen fogadta. Siratta továbbra is az urát. Csak az volt a csodálatos, hogy a fájdalom nem tudta elhervasztani arcának rózsáit és ha néha néha fel felszáradtak könnyei, a fiatalág derűje ragyogott két szép szemében.

Észrevette mindezeket a mérnök ur is, és bátran el lehet mondani, hogy nem éppen a lejtmeretezés dolgában esetlett-botlott annyit a meleg forrás mellett.

Elbeszélgetett a szép asszonnyal. Természetesen eleinte csak a szegény megboldogult férjéről folyt a szó, de egy témáról unalmas mindig diskurálni, így azután elbeszélgettek ők más egyéről is.

Már készen volt a villamos vezeték és nem volt szükség lejtmeretezésre, de a mérnök ur azért csak napnap mellett ott volt a malomban.

A városban kezdtek mindenféle pletykákat beszélni. De hát a pletyka-beszédnek nem mindig van igazsága. Ki tudja, — lehet, hogy úgy volt, lehet, hogy nem. Annyi

lyiség építése ügyében hozott határozata jóváhagyása tárgyában.

17. 11640. Vármegyei tiszti főügyész véleményes jelentése Helpa, Pohorella, Polonka és Závadka községek képviselő testületeinek községi elemi iskolák és kisdudovodák államosítása tárgyában hozott határozatuk jóváhagyása tárgyában.

18. 14455. Vármegyei tiszti főügyész véleményes jelentése Pohorella község képviselő testületének a mészárosok legeltetése ügyében hozott határozata jóváhagyása érdemében. (Folytatjuk.)

Napközi otthon.

„Őzbe esavarodott a természet feje
Dérré vált a harmat, Hull a fák levele.“

Sőt rég le is hullott. Nyirkos, decemberi szél süvölt át a kopasz galyak között, a letarolt, opár mezők felett. Didergő tengelieze esapatak, éhes pintyőke párok röppennek át a ködös levegő-égen. Bús, sűrű fűtlyenással esapnak le a bogáncskörök sovány magtárára.

Beállott a szegénység, a nyomorúság keserves évszaka — A bujdosó szegénylegény, a vándorló, a koldus nemszeretem napjai!

De hát ki törődnek ezekkel?! Bujdosásuknak, koplalásuknak jórészt ők maguk az okai. — no meg a pálinka

Hanem azok a szegény, szánandó gyermekek, akik könyves táskáikkal a vállukon napról-napra bevándorolnak a tanyákról, a pusztákról a városba, az iskolába! Sárban, hóban, télvíz idején! Hogy tanuljanak. Mivelődjének Mert a népoktatási törvény súlyos büntetés terhei alatt kötelezi a szülőket — gyermekeik iskoláztatására. Évről évre, napról-napra. Küldik is pontosan.

Jönnek is az istenadta gyermekek elszántan minden reggel hűsögesen. A míg a téli víz, az őszi sár és a nyirkos köd ágyba nem dönti őket. Gyakran — orvosi kezelésben nem részesülve — már napokon át torokukban, keblökben lappang a vérsz. a torokgyík, a tiphusz, a vörheny egész század bacillusa. — Lélekzetöklök kiszállanak és megfertőztetik az elkényeztetett városi gyermekeket is. Pedig ezek meleg bundáskákban járnak. Minden délből meleg, jóízű és tápláló eledel várja őket otthon Tanítás után fűtött, barátságos szobákba térnek. Mig amazok a közel 1—2—3 óra járásnyira levő tanyákra délből nem térhetnek vissza. Az iskola környékén, avagy a városok utcáin ténferognak. S ebédjük száraz kenyér. Még jó, ha van hozzá egy-egy darabka szalonna, avagy füstölt hús!

Bizony-bizony szomorú volt a tanyai iskolás gyermekek sorsa, élete!

De a tegnapi naptól kezdve csak volt. Legalább itt Rimaszombathán.

Mert ime, tegnap délelőtt fél 12 órakor megnyitott a *Napközi otthon!*

Az állami el. leányiskola egyik tantermét az emberi jótékonyág képviselői, nemes gyakorlói melegedő szobává, a kapubejárat balján fekvő nagy konyhát meleg ételt nyújtó ebédlővé avatták fel!

Alig tudott e szép ünnepség előkészületeiről valaki Minden feltűnés, minden zaj nélkül, esendben, észrevétlenül folytak a megbeszélések, a tanácskozások Rimaszombathán és Vidéke jót. négyesülete nemes szívű, lelkes vezetőjének Samarjay Jánosnak lakásán.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter az iskola tanító-testületét és gondnokságát szólította fel ily napközi otthon létesítésére. Ez természetesen a legjobb helyre fordult a négyesülethez.

És ime, egy héttel a megkeresés után már pompás párolgó gulyás-leves mellett ült 35—40 tanyai iskolás gyermek! Nevetett a lelkük, mosolygott a szemök. Bizony a legtöbb be sem várta az imádságot. Felve, lopva, de jóízűen szürösölte a szokatlan tápláló meleg eledelt. Nevetett a lelke, mosolygott a szeme mindenkinek. A kik a megnyitáshoz szerencsés tanui lehettek.

Valami verőfényes, tavaszi napsugár járta át azt az ósdi komor katonai konyhát.

Csillogott ragyogott abban a sok szép női szemben, szivben, s ezekből visszaröppenne megkétszereződött a megjelent férfiak szemében.

bizonyos, hogy azok, a kiket legjobban érdekelt a dolog, a mérnök ur és a szép molnárné nem igen sokat adtak a pletykára. Legalább a tisztartóékat eselédje, a ki egyszer tojásért volt kiint a malomban, váltig állitgatja, hogy eszokolozni látta őket.

Közben telt, mult az idő. Elérkezett a tél és im csodák csodája, a meleg vizű patak az első hideg éjjel befagyott. Befagyott és nem hajtotta a villamos masinát. A városi tanács dült-fült mérgében, visszaküldte a mérnököt Budapestre. — Nekik olyan mérnök nem kell, a ki a szép asszony körül legyekedik és ezalatt befagy a gépe.

A legsötétebb Afrikában nem lehetett olyan sötét, mint a milyen Dombhát utcáin uralkodott. A szegény mérnöknek kocsin kellett elmenni a legközelebbi állomásra, mert a nép meg akarta kövezni.

A szép molnárné másnap várta az ő mérnökjét, várta másnap, harmadnap, de a mérnök csak nem jött. Kiment a forrás mellé, felállott a sziklára, a honnan messzebb lehetett látni, de bizony a mérnök csak nem jött.

Két szép szeme megharmatosodott. Lassan-lassan az egyik könyvesebb a másik után gördült le szép arczokáján. Pergett, pergett az egyik könyvesebb a másik után a forrás vizébe. Es forró könnyeitől megolvadt a hó a szikla körül és telengedett a befagyott forrás, úgy hogy rögtön tavasz virult azon a kis helyen, és a meleg vizű patak habjai csacsogva csobogva esufolták a zordon Tél apót.

A böles városi tanács (mert félreértések kikerülése végett ki kell jelentenem, hogy ilyen is van a világon) kidoboltatta régi pallos jogára való tekintettel, hogy fiatal embernek halálos büntetés terhe mellett tiltva van a malomnak még a tájékára is menni.

A patak pedig csak hajtja tovább a turbinákat és a nagy zakatolás, egészen elnyomja a malomkerék egyhangú kattogását.

Közvetlenül az első ebéd előtt a tágas és barátságos melegedőben gyűlt össze a díszes, előkelő társaság: a négyesület bájos tagjai és az iskola gondnoksága, tanító-testülete, Rimaszombathán város polgármestere és a helyi sajtó képviselői.

Samarjay Jánosné szívből jövő és mindenek szívéhez eljutó szép szavakkal üdvözölte a megjelenteket s kivált Lukács Géza vármegyei főjegyzőt, mint az áll. el. iskola gondnokságának elnökét és Rimaszombathán város ifju polgármesterét dr. Kovács Lászlót, akiknek kezdeményezése és hathatós támogatása tette lehetővé az újabb gyermek menhely megnyitását. A lelkes éljenzés csillapultával Lukács Géza köszönetet mondott tartalmasság, szép beszédben a nemes négyesületnek s kivált annak nagyérdemű fáradhatlan elnökének.

Azután megnézte a fényes társaság az éléstárat és az étkezést.

Meglepő rend, egyszerűség és gondos női kezek és zsebek munkája mindenütt.

S ha azt akarod tudni, nyájas olvasó, hogy kik töltötték meg ily hirtelen, ily váratlan az éléstárat, hát megszigjuk azt is. Eddigelő senki más, mint a négyesület áldozatkész, nagy elnöke, Samarjay Jánosné, aki maga a megtestesült jótékonyág!

Tudjuk, hisszük, hogy a hol a vezér ilyen bátran, ilyen készséggel indul előre: ott minden katona, az egész sereg kiveszi részét a küzdelemből és győzni fog, mert győznie kell!

Ilyen bájos, ilyen nemes hölgyesereg! Ilyen szent és nagy ezélt!

Hát hogyan győznének... Jöhetsz már télapó, fagy és hó: a Rimaszombathán vidéki iskolás gyermekek nem félnek, nem is ijedeznek többé dermesztő leheletedtől, c-ípös, esontig ható hidegededtől!

Van már napközi otthonuk, meleg, erősítő ebédjük. A sejtelmes; rejtélyes, de a jótékonyág gyakorlásában fáradhatatlan, erős női szív diadalmaskodott fölötted. Télapó! Hajtsd meg derekadat!

Uraim! Le a kalappal!

Hírek és vegyesek.

Rákóczy-ünnep. A rimaszombati egy. protestáns főgimnázium tanári kara és ifjusága f. hó 12-ikén d. e. hazafias iskolai ünnepet szentel a szabadság nagy fejedelmének, a kuruczok fényes küzdelmének 200 éves emlékére. Az ünnepély a tornacsarnokban 9 órakor kezdődik. A nagy közönséget, a szülőket és az érdeklődőket csupán ez uton hívja meg tisztelettel az igazgatóság.

Templomszentelés Feleden. A feledi új róm. kath. templomot mult vasárnap szentelték fel dr. Iván Kovács János a roznayói püspök és a vidék róm. kath. papságának részvételével mellet. A püspök a templomot felszentelte s az első infulás misét Széman Endre itteni prépost plébános tartotta. A mise után diszbed volt Szepessy Károly feledi lelkésznel, melyen az ünnepélyes felszentelésen részt vett lelkészek a püspökkel együtt voltak s a világi elem is képviselve volt.

Válasz az üdvözlésre. Mint lapunk mult számában megírtuk, a gömörmegei ált. tan. egyesület rimaszombati járásköre a folyó évi november hó 30-án tartott gyűléséből gróf Serényi Bélát, mint a megyei tanítók jóakaratu pártfogóját, államtitkárrá történt kinevezése folytán táviratilag üdvözölte; a nemes gróf ez üdvözlésre Becske Balint járásköri elnökhöz a következő választ küldötte: „Tekintetes Elnökség! Fogadja a t. Elnökség államtitkárrá történt kinevezetése alkalmából a gömörmegei ált. tanítóegyesület rimaszombati járásköre nevében kifejezett jókívánatukért meleg köszönetemnek őszinte nyilvánítását. Budapestben, 1903. évi december 2. Gróf Serényi, államtitkár“

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Timkó Gyula bányagykornokot Timkó Mihály helybeli áll. el. iskolai tanító készütségű fiát bányatisztjelöltté nevezte ki.

Birói kinevezés. Dr. Krucsin Honor helybeli kir. törvényszéki jegyző albiróvá neveztetett ki s ilyen minőségében a felső-visnyói kir. járásbíróshoz osztott be.

Áthelyezés. Remenyik Imre pénzügyi biztos hasonló minőségben Magyaróvárra helyeztetett át, helyébe az itteni pénzügyi biztosághoz Konratovics Pál jön Nagymihályból. A távozó pénzügyi biztos széles körökben kedveltségnek örvend s távozását őszintén sajnáljuk.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Székely Bernát törvényszéki irnokot a helybeli kir. törvényszékhez a Zsigmondovics Zsigmond halálával megüresedett irodátiszti állásra kinevezte.

Kettős esküvő. Spuriusz József polgártársunk leányát Juliskát f. hó 9-én d. u. 3 órakor vezette oltárhoz a polgári esküvő után ifj. Bábas József helybeli jóhírnévű fényképész. A vőlegénynek, Bábas Józsefnek nővérét, Terézt pedig ugyanakkor eskették össze városunk törekvő fiatal hivatalnokával Török Pállal.

Eljegyzés. A városunkban is ismert Jóób Fancsaly Győző esendőrhadnagy, turóczenzmártoni szárnyparancsnok mult héten eljegyezte Budapestben Jánál Nándor m. kir. posta és távirada-főfelügyelő leányát: Rózsikát.

Halálozás. Bombik György helybeli polgártársunk alig temette el 10 éves kis leányát: Erzsikét, már másnap a szintén régóta betegeskedő 6 éves fia: Lajos halt meg. A mélyen sujtott szülők iránt, kik összes reményüket temették el a két gyermekkel, nagy a részvét.

Üzletátadás. Özv. Miskolczy Istvánné 32 év óta fennálló jóhírű cukrászdáját fiának: Miskolczy Lajosnak adta át, ki az üzletet tovább fogja vezetni s a közönség igényeit igyekezni fog teljes mértékben kielégíteni.

A besztercebányai szinikerület megalakítása érdekében az értekezletet f. hó 14-én Budapestben tartják. Az értekezletre Festetich gróf, a vidéki szinészor országos felügyelője, városunk polgármesterét: dr. Kovács Lászlót is meghívta.

A kaszinó választmánya f. hó 8-án Kubinyi Aladár elnöklésével ülést tartott, melyen Samarjay János igazgató a Rákóczy-ünnepély szép erkölcsi és anyagi sikeréről referált s bejelentette, hogy Kassára 60 koronát küldött a szobor alapra. A választmány örömmel vette tudomásul a jelentést s az igazgatónak, ki anyagi áldozatokkal is hozzájárult a rendezéshez, elismerést és köszönetet szavazott. Elnök jelentette, hogy az új helyiségek rendben vannak, mire elhatározták, hogy esztendőnkön már átköltözzék a kaszinó, s az új helyiségeket január hóban — ha csak lehetséges — 10-én az évi közgyűlés napján bankettel és mulatsággal fogják felavatni. A rendezés-el megbízták a vigalmi bizottságot. A hírlapok megrendelése felett is határozta s Fábry János kérelmére kimondta, hogy a „Budapesti Hírlap” egy példányát a megyei múzeum hírlaposztályának ajándékozza a kaszinó. A számvizsgáló bizottság tagjaivá választottak: *Baksay István, Lukács Géza, Kishonthy Gyula, Dapsy József, Bodor István, Ragályi Géza, dr. Zehery István, dr. Kovács László, Széman Endre, dr. Veres Samu, Kolbay Sándor, Törkötly József és Madarász Pál.* — Új tagokként felvették: *Béreczy Kálmán, Ónody Pál hadnagy, Krman Lajos lelkész Cserencsényből, Hönisch Ede bányatanácsos (Putnok), Kajal Endre s lelkész, Juhász Károly p.-ü. titkár, Balga Kálmán kir. s. mérnök és Krizsó Tamás fogházfelügyelő.*

Halálozás Poliesek Rozsnyó rozsnyói egyház megyei elnöke, ki városunkban hosszú időn át mint káplán működött, június hó óta a rozsnyói Kósa Schopper kórházban ápolgatott, hosszú és súlyos betegség után f. hó 4-én délután 2 óra körül életének 37. alkalozóapjának 13 ik évében meghalt. Temetése hétfőn délután 3 óra körül ment végbe nagy részvét mellett.

Egyházi hírek. Fibiger Ferenc egyházasközi, Untener Mihály dóbozai plébánosok nyugalmába vonulván, a rozsnyói megyei püspök Egyházasközi Krosnyiczky János rozsnyói karkáplánt; Kőbuz Fülöp herceget, mint patrónus Ninger Ferenc vilkei káplánt Dobóczára nevezte ki plébánosokká. A szintén nyugalmába vonulás következtében megüresedett görög (Abauj-Torna megye) plébániára Paulik Béla egyházasközi káplán neveztetett ki. A káplánok közül Fejér Miklós saigótárjani litkére, Vincze Alajos litkei Putnokra, Kemény Miklós Vilkére, Horváth Bálint putnoki Saigótárjába helyeztetek át.

A korcsolyázó-egylet folyó hó 6-án tartotta Kolbay Sándor elnökelete alatt közgyűlést, melyen a számvizsgáló bizottság jelentését dr. Wallentinyi Dezső terjesztette elő. A számadások jóváhagyása és a felmentvény megadása után megállapították a jövő évi költségeloirányzatot s elhatározták, hogy a szokásos mulatságot ez idén is megtartják a kaszinó új helyiségében. A multság idejét az elnökség fogja megállapítani.

Michalik tanító ügye. Lapunk nov. 19-iki számában egy Nagy-Röczéről nov. 16-ikáról keltezett levélből közöltük, hogy „Nagyveszvérenen pánszlávizmus uralkodik melynek lappangó tüzet a tanító és a pap szítják.” Minden kommentár nélkül, idézőjel között adtuk ki a hírt, melynek végén a beküldő azon panasza is meg volt említve, hogy a bíróság a jegyzőkönyvét az említett urak nem akarták aláírni, mert nem tót nyelven volt vezetve. Tapintatosan elhallgattuk a beküldő azon megjegyzését, hogy: „a hatóság és különösen a tanfelügyelőség tájékoztatása céljából írja sorait és több adattal is fog szolgálni, melyekért épügy, mint jelen közleményért elvállalja a felelősséget.” Ez volt az előzmény, melyre visszhangképen a rozsnyói tanítói járáskör nem elégedve meg a rozsnyói lapok meglehetősen nyugodt felvilágosításával, nagy ágyuval lövöldöz. Egy járásköri gyűlést tartottak, melyen leszidták a mi újságunkat, — mert mi idézőjel között kiadtuk a beküldő felelősségére a néhány sort — megbotránkosásuknak és felháborodásuknak adnak kifejezést eljárásunkkal szemben stb. Végül a testület „határozott óhaja” alapján elvárják, hogy a minket lepecskondiázió jegyzőkönyvet lapunkban közöljük, — azután elvárják, hogy adjuk ki a rosszakaratu koholmány szerzőjének nevét, hogy az a közmegevetésben nyerve el jutalmát. — Mindezekre csak azt nyilatkoztatjuk ki, hogy a beküldött jegyzőkönyvet ki nem adjuk, sem a tudósítót egyelőre meg nem nevezzük. Hanem a levél beküldőjét e helyen felhívjuk, hogy álljon elő az adataival, — ha vannak, — ha pedig tévedett, vagy valótlan állított, nyilatkoztassa ki, mert esetleg élni fogunk azzal a jogunkkal, hogy őt megnevezzük. Mi teljesen ráháritjuk a felelősséget, mert mi a veszvéresi tanítót és a papot nem ismerjük, nekünk velök szemben nincs semmi elintézni valónk. Ha ők illő hangon és elfogadható modorban nyilatkozni kívánnak, szívesen helyt adunk a lapban, azt is tudomásul vesszük és közöljük, hogy a rozsnyói járáskör az ő elnökének: Michalik Miklósnak fényes elégtételt adott a gyanúsítással szemben, de hallgassuk meg a másik felet is, a ki bizonyítékokat igért. — Ha nem nyilatkozik, tessék majd őt elővenni, ebben mi is segítségre leszünk.

Esküdtszéki tárgyalások A folyó évi utolsó esküdtszéki ciklus tárgyalásai f. hó 7-én kezdődtek. Az első nap rablás büntetével vádolt Farkas János báró büntügye került tárgyalás alá. A tárgyalást Kubinyi Aladár kir. törvényszéki elnök vezette. A bírói tanács tagjai Vozáry György és Kolbay Sándor kir. törvényszéki bírák voltak. Az esküdtszék Dr. Mészáros István vád- és dr. Terhes Simón védőbeszéde után vádlottat a rablás vádjá alól felmentette és csak a súlyos testi sértés vétségében mondotta ki bűnösnek. — A törvényszék az esküdtzék verditje alapján vádlottat négy hónapi fogházra ítélte, a melyből vizsgálati fogháza által egy hónapot és hat napot kitöltöttnek vett. Kedden f. hó 8-ikán az ünnepre való tekintettel szünet volt. F. hó 9-ikén szándékos emberöléssel vádolt Csapó József és társai büntügye került tárgyalás alá. A tárgyalást Kolbay Sándor kir. tvszéki bíró vezette. A bírói tanács tagjai voltak Domján Lajos és Pongrácz Dezső kir. tvszéki bírák. A vádat Dr. Muschotter Miklós kir. alügyész, a védelmet pedig Dr. Fráter Sámuel és Dr. Witt Sándor ügyvédek képviselték. Az esküdtzék lapunk zártáig még nem hozott verditet.

Műkedvelői előadás Klenócson. A klenóczi műkedvelők társulata folyó hó 26-án a városhaza tanács-teremben, a községben létesítendő kisedővő alapja javára műkedvelői színelőadást rendez, színe kerül: „Az ajánlott levél.” Vigjáték 1 felvonásban, ezt követi: „A közgyegek.” Vigjáték 1 felvonásban, írta Bereczik Árpád.

Végül: „Box ér Cox” Vigjáték 1 felvonásban. — Az előadást tánc követi. — Szünet közben világposta, virág- és édesség árusítás lesz.

Halálozás. Hunfalvy Lajos vándorszínész, aki jobb időnkben tanítóskodott is, de elkorhelyesedett és mint züllött alak bolyongott szerte a hazában, szerdán, folyó hó 2-án részeg fővel belebotorkált a Rima kőöntésébe és ott megful; Holttestét beszállították a kórház halottas házába.

Új szárnyvonal. A magyar kir. államvutak miskolci üzletvezetőségének kezelése alá tartozó zólyombrezó breznóbánya-tiszolci h. é. vasút breznóbánya-veleskői szárnyvonal Breznóbánya Gáspárd Polonka, Helya, Nándorhuta és Vereškő állomásokkal továbbá Lujzahuta, Pohorella Vasgyár rakodó állomásokkal, Garamsáhegy megálló-rakodó-helyével, Breznóbánya Külváros elágazási állomással Bikás, Benesbáza, Vácok, Zavadka, Pohorella, Pohorella Kastély és Nándorvölgy megállóhelyekkel s Bikás vasgyár rakodóhelyével f. évi november hó 28-án a nyilvános forgalomnak átadott. Ezen vonal megnyitásával egyidejűleg a Breznóbánya és Erdőköz állomások között fekvő, eddigi Bikás kiterő megállóhely (jelenleg az új szárnyvonal elágazási állomása) „Breznóbánya-Külváros” elnevezést nyert. Valamennyi állomás és rakodó-állomás az összes forgalomra; Garamsáhegy rakodó megállóhely a személy-, podgyász- és kocsirakományi teheráru forgalomra; a megállóhelyek valamint Breznóbánya-Külváros elágazási állomás pedig e-upán személy- és podgyászforgalomra vannak berendezve. Bikás Vasgyár rakodóhely eskik a korlátolt kocsirakományi áruforgalomra szolgál.

Égészsegügyi kimutatás A vármegyei tisztifőorvos a múlt november hóról a fertőző betegségeket a következő kimutatásban tünteti fel: **Vörheny:** Harmacz 6 (megh. 2) Rmaszóc 2, Serke 2 (meghalt 1), Babalaska 3 R mabröz 4, Nyustya 2, Csetnek 17 (meghalt 3) Kuntaploca 1 Ochtina 12 (megh. 2) Paskaháza 2, Pelsűz 7, Alsó-Szuba 7 Rima-zombat 1, Rozsnyó 7 (megh. 4), összesen 73. (meghalt 12). **Kanycaró:** Telgárt 21 (megh. 1) Ispánmező 37, Murányhosszurát 12 (megh. 1), Murány-Lehota 28 (megh. 3), Balogfala 3, Csoma 1, Uraj 13, Osgyán 14, Susány 3, Tiszoloz 16, Csetnek 8, Alsó-Szuba 5 (megh. 1), Tornallya 1, Kővecses 1 (megh. 1) Zádorfala 5, Dobsina 11 (meghalt 1) összesen 179 (megh. 8) **Hökhrut:** Sumjác 7, Jéne 14, Ragály 1, összesen 22 **Koncsoló toroklob:** Dernő 7 (megh. 3), Felső Vály 1 összesen 8 (megh. 3) **Hasi hagymáz:** Pádár 2, Várgede 1, Tamásfala 1, R-dova 1, Alsó Szuba 1, Kánó 1 (meghalt 1), Zádorfala 5 (megh. 1), Rozsnyó 1, összesen 13 (meghalt 2).

Életmentő katona. A múlt nyár elején írták az összes napilapok, hogy egy **Andrik Andras** nevű hidász-káplár saját élete kockáztatásával kimentett a Dunából Komáromban egy örvénybe került tudókló huszárt. Csak ma tudtuk meg biztosan hogy az a derék és bátor vité idevaló, Tamásfalára: **Andrik Andras** jómódu gazdának ma már a budapesti építő-iparosi tanfolyamot tanuló derék fia, a ki bátor tetteért királyi kitüntetést, ezüst érdemkeresztet és végleges szabadságot kapott. Ezenkívül a 13-ik hidászszázalaj tisztikara egy monogrammal ellátott nagy arany pecétnyomó gyűrűt ajándékozott neki. Már legénykorában is kivált itthonlétekor, mint a „Petőfi-egylet” nek és a fúvózenekarnak buzgó tagja a ki mint műkedvelő a „Gondző” udvarán felállított színpadon is derekasan megállotta helyét. Hogy e hazafias irányú nyelv- és népmívelő egyesületeknek milyen hatásuk van, fényes bizonyossága ennek Andriknak nagybátyjához intézett és szerencsés véletlen folytán a mi kezünkbe került alábbi levele, melyben jóízű humorral s minden szertelen dicsekvés nélkül írja le a maga hőstettét. Az igen tanulságos és érdekes levél szövegét így hangzik:

Budapest, 1903 nov. 30.

Kedves János bátyám!

Kérdezi tőlem János bátyám, hogyan történt meg az az eset, hát elmondom sorjába:

Minden nyáron járnak hozzánk, hidászokhoz a bakáktól és huszároktól emberek két hónapi kiképzésre. Julius 20-án történt, hogy ezek a huszár-pionérok fürdtek az uszodában, két huszártisztifelügyelete alatt. Az uszoda 20 lépésre lehetett a parttól, az uszodán alul egy vízforgatag volt 5-7 méteres vízzel. — a hol már belefultak egy paran — sőt rekruta koromban én is szemtanúja voltam mikor egy honvédhuszár odafutott. En a kormányos tanfolyamhoz voltam beosztva és éppen ott kötöttünk ki a pontonokkal az uszókola alatt és kimentünk a partra, mert pihenő volt és a pontonok üresen maradtak, nekünk Ulbrich hadnagy volt a parancsnokunk.

Egyszer az uszodában nagy riadalom támadt, . . . egy huszár alamerült az uszodat tartó tutaj alá, mire mi észrevettük, már akkor a mély vízben kapkodott levegő után. Egyszer csak elmerült egészen, én a parttól rögtön neki ugrottam a Dunának és usztam oda, a hol alamerült, s ekkor — ez volt a szerencseje — felbukott a jobb keze, a mit sikerült elkapnom és usztam az árral, mert már a parthoz jutni nem volt erőm, mivel a rubám, különösen a eszima húzott lefelé, és míg a hidászok a pontonokba ugráltak és elhúzták a parttól, már mi jól lent usztunk, a huszár már nem volt eszméletnél, s ezt okosán tettem, mert különben engem is lehúzott volna a fenékre, szerencsére utóérték a pontonnal és egy Matuscsak nevű káplár húzott ki mindkettőnk a vízből. En mentem rögtön haza és a huszárt is vitték a maródzimberbe, de nem lett neki komoly baja.

Aztán rákövetkező napon volt nagy kihallgatás, mindenkit kihallgattak, a ki csak ott volt.

Október elején, a dátumot biztosan nem tudom, jött a legfelsőbb parancs, hogy kilettem tünette az ezüst érdemkeresztet. A kapitányom akkor Bécsben volt szabadságon, Nechleba főhadnagy volt a helyettese. Egyszer csak jön a századhoz, mosolyogva, egyenesen hozzám és kérdi, hogy tudom-e mi az újság? Tudom hát, főhadnagy ur, itt kell maradni újévig tovább szolgálni, ez már nem újság, nevetett a főhadnagy. De maga ki lett tünette az ezüst érdemkeresztet! Gratulálak magának. Este már jött a napiparancsban is és a rákövetkező vasárnapon volt kitűzve a kitüntetés, vagyis decorálás. A kereszt már akkor itt volt a batálions irodában.

Másnap pedig Bécsből kaptam egy csomagot, melyben a kapitányom egy saját pénzén vásárolt extra keresztet küldött emlékül, egy levél kíséretében, melyben kedves Andriának szólít és a legnagyobb örömeinek ad kifejezést. Ő a katonai újságokból tudta meg.

Legjobban örültek a kollegák, a jó fiúk, az öregek ugyan keseregtek, hogy nekem van legalább némi kárpótlásom, a mért tovább kell szolgálni, de a rekruták bukfeneket hanytak örömkömben a trózsák tetején, örültek, mert láttak, hogy én is örültem.

Vasárnap aztán, — a pontos idő m gyan az otthoni, akkori levelemben — 11 órákor az egész zászlóalj kirukkolt paradéba és a várudivaron egy négysozogat formált, az összes tiszték a négysoz közepén foglaltak helyet, kívül pedig a ezivilek, a kik a Komáromi újságból tudták meg a decorálást 11 óra 30 perczkor jött kocsin a Truppen-Divisionár Seine Exelenz Feldmarschalllieutenant Rezniesek. — Igen derék öreg ur — a zászlóalj tisztelgett neki és az alezredek Tanhaiser ur felállott tette neki, az altábornagy megszémélte a csapatot, aztán felállott a közepre és körülbelül a következőket mondotta: „Ő felsége I. Ferencz József császár, ap király stb. legfelsőbb hadurunk Andrik Andras 13 hidász-zászlóaljbéli szakasz-

vezetőt, a miért egy bajtársát saját élete veszélyeztetésével megmentett a haláltól, az ezüst érdemkeresztet kegyeskedet kitüntetni. Ezen nem csak én örülök nagyon, hanem örülhet mindenki, a ki ezen csapatához tartozik, ezzel Andrik Andras szakaszvezető nem csak magának szerzett nagy elismerést, hanem beigazolta, hogy a hidász csapat tenyleg megfelel jó hírnevének!”

Aztán kiszóltott engem a sorból és mellemre tűzte az érdem-jelét, miközben örömeinek adott kifejezést, hogy feltűzheti a kezem többször megrázta és kérdezte, hogy milyen nyelven beszéltek, jelentettem neki, hogy magyarul, de az alezredek jelentette, hogy jól beszélnek németül is, így hát csak németül folyt a diskurzus, mikor ez megtörtént, felállunk egy magasabb helyre és én a közepén, a generalis jobbról, az alezredek balról, és az összes tiszték mögöttünk, a zászlóalj pedig egy kapitány vezetésével alatt elfelérözött előttünk, nevetett a második századbéli fiúknak a szemök, még jó előre igérték, hogy ők szétverik a eszimat, egy odaverik a lábukat, ha nekem kell defilírozni, no hát jól is strekkoltak. — Mikor elhaladtak a generalis bucsuzónl meg egyszer kezet fogott velem és gratulált, utána az alezredek fogott velem kezét egy arany 20 koronással is, (a mit siettem eltüntetni) azután sorba gratuláltak a kapitányok, főhadnagyk és hadnagyk.

Mikor ez elmulott, akkor jött csak az igazi ünnep, még jó haza sem értem, már jöttek a ezimborák gratulálni és szerencsésen elünnepeltük az arany 20 koronást és még sok más ezüst forintokat is és vertük a friss újságot a földhöz, hogy még mindig nem akarunk sorozni.

Másnap hivatott az alezredek ur kihallgatásra, és így szólt: „Nekem a főhadnagy ur jelentette, hogy maga haza szeretni menni, (gondoltam magamba, ki ne szeretne haza menni) de lassa a dolog nem olyan egyszerű, ha én most magat egyszerűen haza engedem, akkor a többi öreg meg jobban elkéseregik, — akkor voltak azok a katonai zavargások is — mert én jól tudom, hogy nem kellemes tovább szolgálni, hanem azért haza mehet egyelőre 20 napi szabadságra, aztán majd meglássuk, hogy hogy lesz, lehet, hogy már akkorára az összes is haza mehet, de azért legyen nyugodt, mindent megteszek érdekében, mit csak lehet!”

Jöhettem volna rögtön, de még vártam két napot, míg a kapitányom haza jött szabadságról, el akartam búcsúzni tőle is.

Azt jól tudja János bátyám, hogy meg alig telt le 10 nap a szabadságból, már megjött a szabadságos levelem, hogy nem vagyok többé katoná, küldhetem bátran vissza a katonaruhát.

Most itt Pesten a múlt vasárnap kaptam Komáromból egy kis csomagot rajta a bataillon pecsétjével, kibontom, hat egy szep dobozban egy nagy arany pecsétygűrűt találtam, mellette a tisztikar nevéjegyje, melyre az alezredek sajátkezűleg írt egy pár sort: hogy ezt a gyűrűt a tisztikar vette nekem emlékül, hogy minél többször viszszaemlékezzem rajta. Irta is nekik rögtön egy köszönő levelet. A gyűrű kövében az en monogrammon van bevesve, — a levélborítékon látható — belsejében pedig ez a német felirat olvasható: „A 13-ik hidászszázalaj tisztikara 1903. július 20-án” Nemettül így hangzik: Officierscorps des Pionnier Bataillon No. 13. 20 Juli 1903. — (Még idáig nem esaptam be a zálogházába.)

és most tiszteleim kedves János bátyámat kedves családjával együtt, kívánok mindnyájoknak friss, jó egészséget. Most nincs semmi különös újság. Tegnap nagy hó esett, nem is olvadt el. Most már sietek bezárni leveletem, hogy még az esteli vonattal elmelessen, választát nehezen várva maradok szeretett János bátyámnak hűséges öcsöme: Andor.

Pénteken este, f. hó 11-én
a Három Rózsa szálloda éttermében
nagy halestély,
kitűnő szegedi hal-paprikás
és különfélekep elkészített halak kaphatók. Ezen estélyen
Oláh Gyula zenekara hangversenyez.

1-2
Eladó
a helybeli régi, kétemeletes gimnáziumi épület, mely a 21 jobbara nagy helyiségből, egy 200 m² alapterületű tornateremből és 1831 m² területű udvarból. Az épület lakásokká, raktárakká vagy gyári czélokra könnyen átalakítható. Bővebb felvilágosítást ad
az igazgatóság.

Egy Mignon
rövid szárny-zongora jutányosan eladó. — Hol?
Megmondja a kiadóhivatal.

Saját termésű bor-eladás.

Alólírott tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, miszerint az ezidei saját termésű, kiváló jó minőségű új boraimnak pecsételt üvegekbeni elárúsítását a mai napon megkezdtem.

1 literes üveg valódi almágyi új bor 40 kr.
1 literes üveg valódi almágyi 1902. évi ó
(még a készlet tart) **35 kr.**

Üvegre letét külön 5 kr.

A ki hamisítatlan kitűnő minőségű, tiszta ízű, kellemes zamatu, régi tőkén termett, jó egészséges hegyi bort akar élvezni, forduljon teljes bizalommal hozzám: Rimaszombat, 1903. december hó.

Benyó Béla,
almágyi földbirtokos, bortermelőhöz.

Alkalmi ékszer-eladás.
Mivel sikerült több zálogházból és csödtömegekből nagyobb mennyiségű **ékszereket, arany- és ezüst órákat, arany- és ezüstneműeket olcsón beszeresnünk,** azokat a közelgő Karácsony és Újév alkalmából ajándék tárgyakul **mesés olcsó árban árusítjuk el.** — Azonkívül tulbalmozott raktár miatt **mélyen lezállított árban ajánljuk összes ékszerárúinkat.**
Veszünk régi aranyat és ezüstöt a legmagasabb árban.

Készítünk Photoemail képeket is

Eladás részletfizetésre is.

Kiváló tisztelettel:
Tigermann és Enyedi,
órácsok és ékszerészek
Rimaszombat.

A rimaszombati Takarékpénztár kézi zálog-beclőli.

Vásárolok

régi vagy törött aranyat és ezüstöt, ékszertárgyakat, drága köveket, mindennemű egyéb régiségeket és zálogjegyeket a legmagasabb árban. Bárhol **elzálogosított tárgyakat** saját pénzemre kiváltok s a felmaradó értéktöbbletet teljes értékben kifizetem.

Eladok alkalmi vételekből származó arany- és ezüst árukat, ékszereket, órákat, rendkívül olcsó árakon.

Levélbeli megkeresésekre rögtön válaszolok, kívánatra a helyszínére utazom.

Hertsko Sándor,

órá- és ékszerész Losonezon, Gácsi- és Vasuti-u. sarkán.

Czímre tessék pontosan ügyelni!

Arverési hirdetés.

A **Szakall István** zabói gazdaságában folyó évben termelt **szemes termények és lóheremag**, nyilvános magán árverésen **Szabó Elemér** zárgondnok lakásán **f. hó 12-én d. u. 2 órakor** elfognak adatni, melyre a vevők ezennel meghívattak.

Borbély tanulóul

Felsőmagyarország egyik legszebb városában lévő borbély- és fodrász műteremben egy 13-14 éves ügyes fiú feltogadtatik -- A **czím** megtudható **e lap kiadóhivatalába.** 2-3

Arverési hirdetmény.

Ratkó nagyközönség tulajdonát képező **vásártársági jövedelem** illetve **helypénzszedési jog** 1904. évi január hó 1-től számitandó **3** egymás után következő évre **f. évi december hó 28-án d. u. 2 órakor** a községházán, nyilvános árverésen, bérbe fogadatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órákban bármikor megtudhatók.

Ratkó, 1903. december 3.

1-2 **DANIS MARTON,** bró.

Kiadó lakás.

Egy három szobából álló lakás -- költözködés miatt -- **február hó 1-étől** -- esetleg egy negyedévre is -- kiadó.

Ugyanott **eladó többféle házi butor** is. Bővebb felvilágosítást ad **a lap kiadóhivatala.**

Árlejtési hirdetmény.

Rimaszombat r. t. **város cselédeinek** a jövő évre szükséges és 1784 korona 90 fillérrel előirányzott **ruhaneműire** az árlejtés folyó évi **december hó 14-ik napján** délután 2 órakor fog a rendőrkapitányi hivatalban megtartatni.

A vállalkozni kívánók 200 korona bánatpénzzel jelenjenek meg.

A ruhákra vonatkozó költség-előirányzat a rendőrkapitányi hivatalban, a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Rimaszombat, 1903. december hó 9-én.

Idb. Badiny, biz. elnök.

Legalkalmasabb ajándéktárgyak:

imakönyvek, verses- és képes-könyvek, ifjusági iratok, továbbá diszes dobozokban levélpapírok, emlékkönyvek, fénykép- és képes levelezőlap-albumok, íróasztali ténztartók, olaj- és aquarell-festékek, festővásznak, kifesthető képes könyvek, üdvözlő kártyák.

Kaphatók:

Rábely Miklós

könyv- és papírkereskedésében

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 8. sz.

Elvállal litografált névjegyek, eljegyzési és lakadalmi értesítések készítését, -- melyek Budapest egyik leghíresebb műintézetében készíttetnek.

Gömöri Ede

vendéglőjében jó minőségű **csongrádi bor** literenként 30 kr-ért kapható házakhoz kihordva.

A „Tompa”-szállodában

jó minőségű borok literenként 24-30 krajczárért kaphatók.

Karácsonyi alkalmi vétel!

Van szerencsém a n. é. közönség b. figyelmét a raktáromon lévő férfi, női, gyermek ruha-, kalap- és fehérnemű, valamint a többi divatcikkeimre, **különösen** pedig a nagy választékban levő

karácsonyi és ujévi díszműárúkra

felhívni és vagyok a t. vevőközönség becses pártfogását kérve

Rimaszombat, 1903. december hó.

kiváló tisztelettel:

REISZ M.

Nagy alkalmi vásár.

KARÁCSONYI ÉRTESSÍTŐ.

A Rimaszombat város és vidéke t. közönségének becses tudomására hozom, hogy

JÁTÉK-BAZÁROMAT,

valamint

norinbergi és díszműárú raktáromat

-- helyszüke miatt -- a folyó évi karácsonyi vásár alkalmával teljesen kiárusítom s minden az ide tartozó árucikkek gyári árakon alul is el lesznek adva.

Tisztelettel:

STECH KÁLMÁN,

2-3.

Raktáron levő vadász-fegyverek, főbertek és revolverek minden kivételben gyári árakon.

Özv. MISKOLCZI ISTVÁNNÉ cukrászdája Rimaszombat, (Erzsébet-tér.)

Van szerencsém Rimaszombat és vidéke n. é. közönségét értesíteni, hogy 32 év óta fennálló

CZUKRÁSZDÁM

vezetését fiamnak **Miskolczy Lajos** cukrásznak adtam át és köszönve az irántam tanúsított bizalmat és jóakaratot, kérem, hogy azt fiam részére is fenntartani kegyeskedjék.

Teljes tisztelettel: **Özv. Miskolczy Istvánné.**

Nagyérdemű közönség!

A mikor édes anyám **Özv. Miskolczy Istvánné** cukrász üzletének vezetését átveszem, azt egészen friss árukkal felszerelve és a kor igényeinek megfelelően átalakítva vezetni fogom.

Raktáron tartok bel- és külföldi italokat, rumot, cognacot, közvetlen forrásokból beszerzett orosz és kínai teát, nagy választék naponta **friss saját készítményű bonbonokban** és naponta frissen sült többnyire töltött **apró finom tea süteményekben**, klgmmenként 1 frt. 80 kr.

A külföldön: Francia- és Németországban úgy mint Belgiumban, továbbá Budapesten Kugler H. es. és kir. udvari cukrásznál hosszabb ideig működtem mint segéd és így alkalmam volt magamat a modern cukrászat minden ágában tökéletesen begyakorolni; ezáltal azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a cukrászdat teljesen à la Kugler vezethessem és kérem a n. é. közönséget állításom igazságaról egy kis próbával kegyesen meggyőződni.

Kitünő tisztelettel:
Miskolczy Lajos, cukrász.

Szenzációs ujdonság!

a fejedelmi ízű, remek kivitelű **Jour torta** darabja 50 krajczár; a közelgő karácsonyi ünnepek alkalmára ajánlom kitünő **diós és mákos patkóimat** darabonként 25 krtól fölfelé, valamint **fonott ünnepi kalácsokat** darabonként 20 krtól fölfelé. Remek kivitelű és izletes tiszta anyagból készült

karácsonyfa-disz

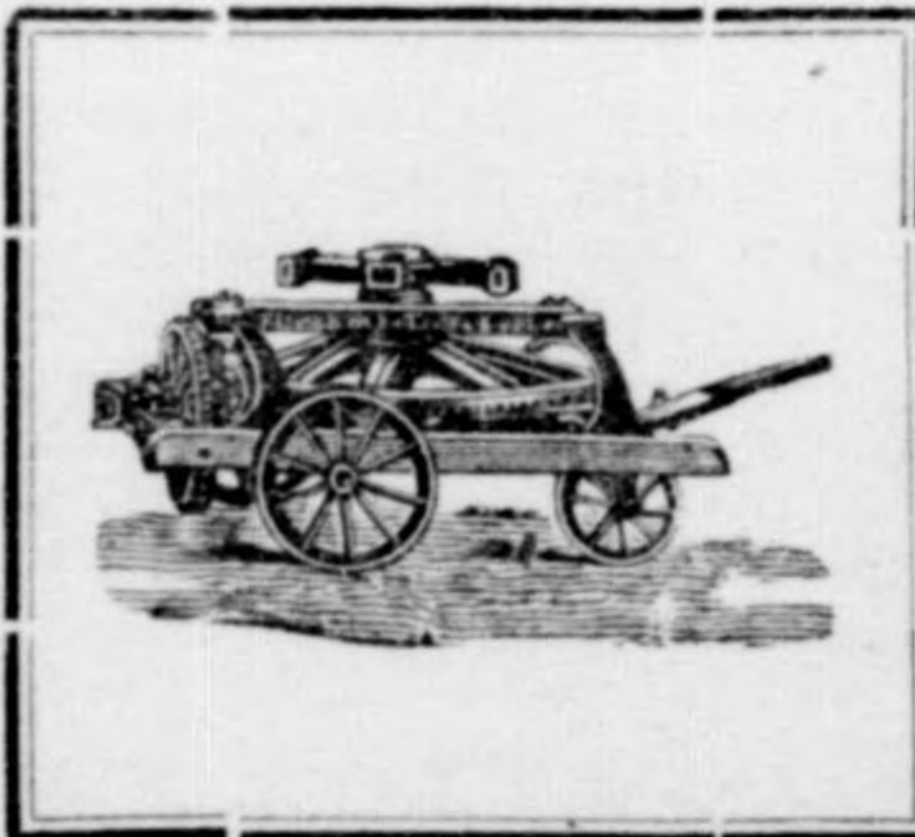
kiállítás rendezek december hóban, melynek megtekintésére a nagyérdemű közönséget felkérem. Kívánatra minden a házhoz lesz szállítva.

2-3

FLEISCHER és TÁRSA

gazdasági gépgyára és vasöntődeje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legujabb tapasztalatok szemmeltartásával czélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit, nevezetesen:

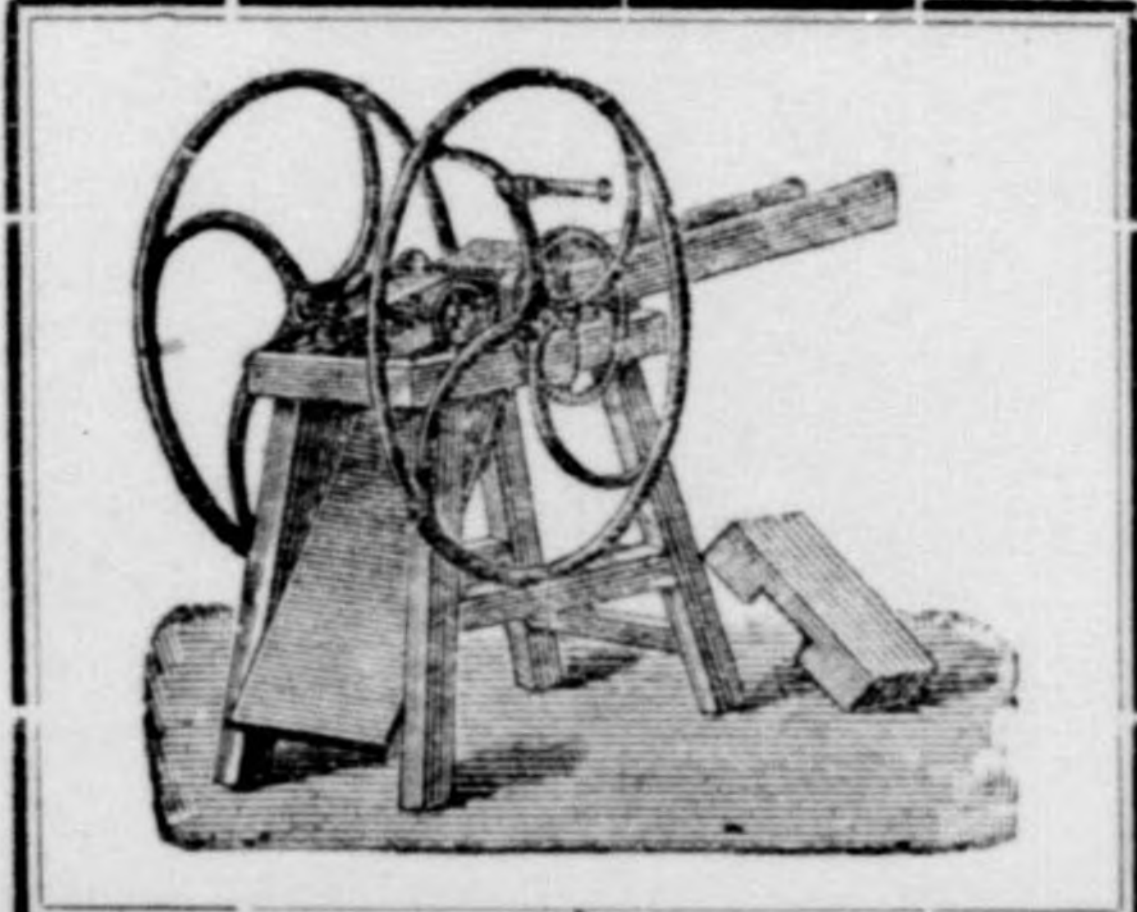

Szeckavágókat, kézi- vagy járgányhajtásra.

Répvágókat és tengermorzsolókat.

Olajsajtolókat és olajmagpörkölőket.

Olajmag-zúzókat, továbbá: **Örlő és daráló malmokat,**

Progress-tisztító gépeket, lisztosztályozó hengereket,

szivattyúkat, gőzgépeket és gőzkazánokat, malom- és szeszgyár-berendezéseket stb.

3-6

Gépeink, eszközeink és egyéb **gyártmányainkat** készletben tartjuk gyárunkban. -- Gazdasági gépeink **képes-**, valamint öntődeink gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra bérmentve küldjük.